

Mýtus a já

Mýty jsou nedílnou součástí naší historie. Popisují vznik světa, vesmíru, bohů, lidstva a mnoho dalších různých jevů a zvyků, které jsou součástí našeho života dodnes. I přes můj vyhraněný ateismus a posedlost všechno řešit racionálně a realisticky, jsem dokázal v mýtech najít smysl a zalíbení. Uvědomil jsem si, že mýty jsou pro lidi věřící v boha velice důležitou součástí jejich života. Těmito mýty si lidé vysvětlují pro ně logickým způsobem vznik lidstva a všeho kolem nás. Lidé věřící v boha se tedy mnohem lépe vyrovnávají s těžkostmi života. Například mýtus o Prométheovi ze Starých řeckých bájí a pověstí od Eduarda Petišky osvětluje vznik velkého množství jevů. Objevují se zde antropomorfní prvky, tedy že bohové měli i lidské chyby a vlastnosti. Proto Prométheus, který byl potomkem božského rodu Titánů, tolik pečoval o lidstvo, které stvořil.

Tento mýtus mě zaujal právě pro Prométheovu odhodlanost a statečnost pomoci lidstvu, které sám stvořil. Fakt, že se postavil a snažil se obelstít Dia, vládce všech bohů, pro blaho lidstva, je obdivuhodný. Lidé s takovou odhodlaností a statečností již v současném světě moc nenajdeme.

Na druhou stranu Prométheus prý stvořil lidstvo, protože smutně bloudil sám po světě bez lidí a marně je hledal. Je tedy zcela možné, že Prométheus poslal na svět první lidi pouze pro jeho soukromé pobavení. To i přes všechnu chválu k němu můžeme brát jako skutek nezodpovědný a sobecký. Nedbal na následky jeho skutků a lidstvo bylo nakonec obdařeno Pandořinou skříňkou, jejíž vznik se mimo jiné v mýtu také objevuje.

Vznik a otevření Pandořiny skříňky nám objasňuje, jak a proč vznikly zlé nemoci, bolesti, strasti a bída. Pandořinu skříňku na svět přinesla Pandora. Krásná dívka nadpozemského původu, která byla poslána bohy na svět, aby zde skříňku otevřela. Je ale Pandořina skříňka věcí špatnou či dobrou? Byl by život bez strastí a bolestí, to co opravdu chceme? V mýtu se objevuje fakt, že v Pandořině skříňce nebyly pouze věci špatné, ale i dobré jako například naděje, které se však podle mýtu dostalo do světa málo, jelikož Pandora skříňku zavřela příliš brzy, protože se polekala.

Osobně si myslím, že Pandořina skříňka byla určitou nutností a že všechny tyto události spojené s vytvořením Pandořiny skříňky utvořily náš život a svět takovým, jakým je. Svět plný radosti naděje a štěstí, ale i bídy, bolestí a nemocí.

Podobnou odhodlanost a statečnost, jakou jsem pocítil v Prométheovi, měl i Gilgameš, když putoval se svým přítelem Enkiduem, aby spolu vymýtili zlo z povrchu země, nebo když se snažil vytáhnout Endkidua z podsvětí po jeho smrti.

Mýtické postavy jako Prométheus nebo Gilgameš mohou svými vlastnostmi inspirovat. Jsou ve své podstatě postavami kladnými, i přes některé jejich negativní vlastnosti. Všichni máme kladné a záporné stránky, otázkou je, zda dokážeme určit, které u nás převládají. A když si to uvědomíme, dokážeme se změnit?